

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 212 - Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.)

Hermed sendes kommentaren på henvendelsen fra Vurderingsankenævnsforeningen (bilag 21).

Holger K. Nielsen

/Per Hvas

Mulighed for at vælge behandling i Landsskatteretten fremfor et vurderingsankenævn

Vurderingsankenævnforeningen giver udtryk for, at der i det fremsatte lovforslag er indarbejdet en række ændringer, som ikke synes gennemtænkte eller gennemarbejdede.

Med ændringerne efterlader lovforslaget således det indtryk,

- at man på den ene side ønsker at bevare det lokalfunderede læge element, og på den anden side samtidig ønsker at centralisere klagebehandlingen,
- at man på den ene side ønsker lægmænd inddraget i klagebehandlingen og på den anden side samtidig ønsker en større del af afgørelseskompetencen flyttet fra ankenævne til forvaltningsmyndigheden, og
- at man på den ene side ønsker at stille vurderingsankenævn og Landsskatteretten lige, og på den anden side samtidig indfører økonomisk incitament for at få borgeren til at vælge behandling af klagen i Landsskatteretten.

Samtidig med at gebyret for at klage til Landsskatteretten nedsættes, indføres der gebyr for klager til ankenævne med den hensigt at ligestille borgere, der er uden indflydelse på, hvortil klagerne visiteres. Når borgeren gives mulighed for selv at vælge, hvor klagen behandles, anser vurderingsankenævnforeningen ikke denne forudsætning for at være til stede længere.

Vurderingsankenævnforeningen anser det for ulogisk, at kun det ene valg giver mulighed for omkostningsgodtgørelse.

Den foreslåede omvalgsløsning, vil ifølge Vurderingsankenævnforeningen både belaste Landsskatteretten og være omkostningsforøgende som følge af godtgørelse af udgifter til sagkyndig bistand for en langt større del af dem, der anvender rådgiver i forbindelse med klagen.

Kommentar:

Det er foreslået, at en klager kan vælge, at en sag, som visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. For så vidt angår begrundelsen for dette forslag, henvises til min kommentar til henvendelsen fra Foreningen af Danske Skatteankenævn (L 212, bilag 6).

Det er desuden ikke i alle tilfælde, klageren selv kan vælge, hvilket klageorgan der skal behandle sagen. F.eks. vil det efter lovforslaget ikke være muligt at vælge behandling ved et skatte- eller vurderingsankenævn, hvis sagen anses for principiel og derfor visiteres til Landsskatteretten. Dermed er denne begrundelse for det ensartede klagegebyr fortsat gældende. Begrundelsen for gebyret er desuden at forhindre klager i helt bagatelagtige sager. Denne begrundelse gælder i forhold til sager, uanset hvilket klageorgan der skal træffe afgørelse i sagen.

I lovforslaget fastholdes det, at der er omkostningsgodtgørelse ved Landsskatteretten, men ikke ved vurderingsankenævne og i øvrigt heller ikke ved motorankenævne. Formålet med at opretholde vurderingsankenævne er fortsat at sikre borgerne mulighed for en borgernær klagebehandling, hvor de selv kan møde op og tale deres sag, uden at det er nødvendigt at benytte sig af rådgivere. Derfor fastholdes det også, at der ikke er behov for at indføre mulighed for omkostningsgodtgørelse i forbindelse med sager, der afgøres af vurderingsankenævne.

For så vidt angår udgifterne til omkostningsgodtgørelse, vil de klager, som anvender rådgivere, og som vælger, at sagen skal behandles af Landsskatteretten, kunne opnå omkostningsgodtgørelse. Imidlertid vil sagerne, inden de visiteres af skatteankesforvaltningen blive sendt til udtalelse hos SKAT, som i denne forbindelse vil kunne genoptage sagerne, uanset at SKAT ikke vil give klager fuldt medhold. En stor del af klagerne vil blive løst på denne måde, inden de visiteres og behandles af klagemyndighederne.

Det må dog forventes, at der vil være en merudgift til omkostningsgodtgørelse som konsekvens af muligheden for at vælge Landsskatteretten frem for vurderingsankenævnet. Samtidig indebærer forslaget dog en mindreudgift til omkostningsgodtgørelse, da der ikke skal betales omkostningsgodtgørelse i samme personskattesager både ved skatteankenævne og Landsskatteretten.

Sagsfremstillingen sendes i høring forinden den forelægges for nævnet

Vurderingsankenævnsforeningen anfører, at vurderingsankenævnenes mulighed for at skønne over værdien af en fast ejendom, der til dels er baseret på besigtigelse og/eller lokalkendskab, reelt er reduceret til de situationer, hvor borgeren vælger at komme med indsigelser eller beder om et møde med ankenævnet. Det er således foreningens opfattelse, at det ikke er hensigtsmæssigt, at sekretariatet fremsender deres indstilling til sagsafgørelse til klager, uden vurderingsankenævnet har været involveret og inden nævnets eventuelle besigtigelse af ejendommen.

Kommentar:

Der henvises til begrundelsen for den foreslåede regel i min kommentar til henvendelsen fra Foreningen af Danske Skatteankenævn (L 212, bilag 14).

Den foreslåede ordning begrænser ikke vurderingsankenævnenes mulighed for at gå imod skatteankesforvaltningens indstillinger.

Mulighed for at undlade at udarbejde sagsfremstilling

Vurderingsankenævnsforeningen gør gældende, at da det er vurderingsankenævnet/Landsskatteretten og ikke skatteankesforvaltningen, der skal afgøre klagen, bør der efter nævnets opfattelse altid udarbejdes en sagsfremstilling eller i det mindste et reelt beslutningsgrundlag.

Kommentar:

Der henvises til min kommentar til henvendelsen fra Foreningen af Danske Skatteankenævn (L 212, bilag 14).

Overgangsregler

Vurderingsankenævnsforeningen foreslår, at reglerne kommer til at gælde for klager modtaget fra den 1. januar 2014, men sådan, at klager, der er indgået tidligere, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler i perioden indtil 30. juni 2014, hvor de nuværende ankenævns funktionsperiode udløber.

Kommentar:

Der henvises til min kommentar til henvendelsen fra Foreningen af Danske Skatteankenævn (L 212, bilag 14).

Afsluttende bemærkninger

Vurderingsankenævnforeningen anfører, at lovforslaget, i den form det er fremsat, kan svække det lokalt funderede lægmandselement i klagebehandlingen og dermed den legitimitet, dette element bibringer skattesystemet. Hvis dette er tilsigtet, er det foreningens opfattelse, at det bør ske på et grundlag, der langt bedre oplyst.

Kommentar:

Lovforslaget giver mulighed for, at klageren kan vælge, at en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. De lokalt funderede lægmandsorganer vil fortsat skulle eksistere efter lovforslaget, og jeg er ikke overbevist om, at borgerne i sager, der er baseret på skøn og bevisvurdering fremfor juridisk fortolkning, vil fravælge ankenævnene i større stil.